

Illustratie: Frank Dam

‘Zandweg naar het zielehuis’

Het dubbele genoegen van de Bijbel in dialect

Al zeker twaalfmaal is de Bijbel in een Nederlands dialect vertaald. Hoe pakken vertalers dat aan? En waarom zou je zo'n vertaling eigenlijk gaan lezen?

BERTHOLD VAN MARIS

“In t begun het God hemel en eerde schoapen. Eerde was onlaand en t duustern lag over oervlound en gaist van God zweefde over t wotter.” In deze Groningse vertaling klinken de bekende openingszinnen van het bijbelboek Genesis toch net even anders dan in de reguliere Nederlandse versies van het boek der boeken.

De Bijbel in dialect lezen is een aardige manier om kennis te maken met dialecten die je niet of nauwelijks kent. En er is keuze genoeg: de afgelopen

twintig jaar werd de Bijbel in minstens twaalf verschillende dialecten vertaald. Waarom eigenlijk? De vertalers zelf hebben meestal meerdere bedoelingen. Ze vinden de Bijbel een belangrijk boek (meestal zijn ze zeer gelovig), maar ze zien hun vertaling ook als een eerbetoon aan het eigen dialect.

Zo ook Jo Bronneberg, oud-leraar Frans. Hij vertaalde de vier evangeliën in het Limburgs van Jabeek, een dorp bij Sittard. “Ik ben praktiserend katholiek”, zegt hij. “Ik ga iedere dag naar de kerk en van tevoren lees ik dan de tekst van die dag in het Grieks.” Grieks lezen is voor hem geen probleem. Limburgs schrijven was dat wel. Vooral de spelling bleek lastig. Het Evangelie van Johannes begint bij hem zo:

In 't begihn woar 't Woëhrd, en 't Woëhrd woar bij God, en 't Woëhrd woar God. Dit woar in 't begihn bij God. Alles is doër hëùm óntshtahnge, en bochten hëùm óm is neet eehn dèhnk óntshtahnge va wat óntshtahnge is.